

21. ágúst 92 g. Leigutaki fyrirgerir rétti sínum til leigu á verbúðinni, ef hann sýnir hirðuleysi og vanrækslu í sambandi við viðhald verbúðarinnar, svo og við ítrekaða vangreiðslu á leigu og rekstrarkostnaði.
- h. Hreppsnefnd skal auglýsa verbúðirnar til leigu. Leigusamningar taka ekki gildi fyrr en hreppsnefnd hefur samþykkt þá. Leigutaka er óheimilt að framleigja verbúð, nema með samþykki hreppsnefndar.

18. gr.

Hreppsnefnd hefur heimild til að hækka eða lækka leigu þá, er um getur í 17. gr. hér að framan um allt að 50%, án þess að leita heimildar ráðuneytisins til þess.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 21. ágúst 1961.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

93

21. ágúst

HEILBRIGÐISSAMÞYKKT

fyrir Hofsóshrepp.

Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykktin gildir fyrir Hofsóshrepp.

2. gr.

Hreppsnefnd er heimilt að veita undanþágu frá einstökum ákvæðum samþykktarinnar með leyfi heilbrigðisnefndarinnar, ef óhjákvæmilegt þykir vegna aðstæðna og staðháttar.

3. gr.

Heilbrigðisnefnd skipa 3 menn. Hreppstjóri og héraðslæknir eru sjálfkjörnir í nefndina og er hreppstjóri formaður hennar. Þriðja nefndarmann kys hreppsnefnd.

4. gr.

Formaður kveður heilbrigðisnefnd til fundar, svo oft sem þurfa þykir. Honum er skylt að kveðja nefndina til fundar, ef einn nefndarmanna óskar þess.

5. gr.

Heilbrigðisnefnd heldur gerðabók, og skulu í hana skráðar fundargerðir, svo og kærur, sem nefndinni berast.

6. gr.

Formaður sér um, að fyrirmæli heilbrigðisnefndar séu framkvæmd, þó getur hann neitað að sjá um framkvæmd þeirra, og skal þá málinu tafarlaust skotið

til hreppsnefndar. Ef hún samþykkir fyrirælin, er formanni skylt að sjá um framkvæmd þeirra.

93
21. ágúst

7. gr.

Ef ágreiningur rís milli heilbrigðisnefndar og sveitarstjórnar um tilhögun eða framkvæmd heilbrigðisráðstöfunar, má leita úrskurðar heilbrigðisstjórnar. Þá getur héraðslæknir einnig skotið máli sínu til hennar, ef hann fær ekki framgengt þeim heilbrigðisráðstöfunum, sem hann telur nauðsynlegar.

8. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á, að ákvæði samþykktar þessarar séu haldin, svo og önnur ákvæði laga og reglugerða, sem að heilbrigðismálum lúta. Skal nefndinni heimilt að láta rannsaka allt það, sem þessi samþykkt fjallar um, svo og annað, sem að þrífnaði og hollustuháttum lýtur, utan húss og innar.

9. gr.

Á fjárhagsáætlun sveitarsjóðs skal jafnan veita nokkra fjárhæð til heilbrigðisframkvæmda, að fengnum tillögum heilbrigðisnefndar. Að öðru leyti skal leita samþykkis sveitarstjórnar, áður en hafnar eru framkvæmdir, sem hafa útgjöld í för með sér.

II. KAFLI

Um hreinlæti og þrífnað á lóðum, lendum o. fl.

10. gr.

Húsa- og lóðagirðingar mega ekki vera þannig, að rottur og mýs geti falizt þar. Lóðaeigendum er skylt að halda lóðum sínum hreinum og þrífalegum, þ. á m. rústum. Heilbrigðisnefnd getur fyrirskipað lóðareigendum umbætur á lóðum og girðingum í þrífnaðarskyni eftir þörfum.

Á vori hverju gengst heilbrigðisnefnd fyrir almennri vorhreinsun utan dyra í kaupþúinu. Skal lóðaeigendum þá skylt að annast á sinn kostnað, eftir fyrirælinum nefndarinnar, þríf á lóðum sínum og lendum og hafa lokið því innan hæfilegs frests, er nefndin setur. Að öðrum kosti skal nefndin láta framkvæma hreinsun lóðarinnar á kostnað húsráðenda.

11. gr.

Eigi má fleygja neins konar rusli eða úrgangi eða öðru því, er getur valdið óheilmæmi, óþef eða óþrýði á lóð annars manns, í höfnina innan hafnargarðs, í fjöru eða annars staðar á almannafæri, né skilja slíkt þar eftir eða valda því, að það berist þangað.

12. gr.

Áburð og annað þess háttar, sem óþef getur lagt af eða veldur óþrífnaði, skal flytja í vel þéttum vögnum eða þannig umbúið, að það geti eigi runnið niður, hrúnið, fokið eða sletzt við flutninginn.

Ef eitthvað slæðist eða hrynur niður á almannafæri við flutning, skal sá, sem flytur eða flutningi ræður, skyldur að hreinsa það upp þegar í stað.

13. gr.

Sorphaugar, opnar safngryfjur eða forir og annað þess konar, má ekki vera á samþykktarsvæðinu.

14. gr.

Á hús eða girðingar, sem vita að götum eða torgum, má ekki hengja eða festa á annan hátt fiskiföng né annað, sem óþef getur lagt af eða óþrífnaði valdið.

- 93** Á tún eða í garða, sem liggja nærri almannafæri, má ekki bera fiskúrgang
 21. ágúst né neinn þann áburð, sem megnan þef leggur af. Ákvæði þetta tekur þó ekki til húsdýraáburðar. Bannað er að bera salernisáburð í matjurtagarða.
- Götur kaupsins, torg, hafnarbakka, fjörur, ræsi og annað því um líkt skal hreinsa á kostnað hreppsins, svo oft sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa.

III. KAFLI

Um vatnsveitu, vatnsból og frárennsli.

15. gr.

Öll hús innan kaupsins skulu taka neyzluvatn úr vatnsveitu hreppsins. Þó getur hreppsnefnd veitt undanþágu frá þessu um lengri eða skemmri tíma, enda veiti heilbrigðisnefnd meðmæli sín til þess og ráði tilhögun vatnsbólsins.

16. gr.

Heilbrigðisnefnd lætur rannsaka neyzluvatn á samþykktarsvæðinu, svo oft sem þurfa þykir. Hún getur bannað að nota vatn úr vatnsbólum eða látið loka þeim og fylla þau upp, ef henni þykir nauðsyn til þess.

Skip skulu taka vatn úr vatnsveitunni til þvotta á fiskilestum og þilfari, og er bannað að nota til þess sjó úr höfninni.

17. gr.

Lagningu allra holræsa á samþykktarsvæðinu, hvort sem á vegum hreppsins eða einstakra manna, skal bera undir heilbrigðisnefnd til samþykkis.

18. gr.

Þar sem holræsi er komið í götu, skal húseigandi (á sinn kostnað) leggja holræsi frá húsi sínu út í göturæsið. Skal leiða þangað allt skólp og regnvatn frá húsinu.

Húseigandi skal sjá um hreinsun á þeim ræsum, er liggja frá húsinu, og gæta þess, að frárennsli í þeim stiflist ekki.

19. gr.

Þar sem skólpi verður ekki veitt í götuholræsi, skal veita því burt í vatnsheldum holræsum samkvæmt fyrirmælum heilbrigðisnefndar.

20. gr.

Þar sem því verður við komið, skal leggja öll skólpræsi til sjávar eða í Hofsa, og skulu þau ná út fyrir stórstraumsfjöruborð. Heilbrigðisnefnd hefur íhlutunarrétt um það, hvar skólpræsi eru lögð til sjávar.

IV. KAFLI

Um salerni, (sorp) hreinsun o. fl.

21. gr.

Hverju íbúðarhúsi á samþykktarsvæðinu skal fylgja salerni. Öll salerni í kaups-túninu skulu vera vatnssalerni, enda nái holræsaferfið til hússins. Þetta ákvæði gildir þó ekki um salerni, sem verkamenn nota við útivinnu.

22. gr.

Hverju húsi skulu fylgja nægilega mörg sorpílát úr málmi. Skulu þau jafnan vera lokuð, nema meðan þau eru tæmd eða í þau látið. Í sorpílát þessi skal láta

allt sorp, ösku og rusl úr húsinu og af lóðinni. Skulu ílátin tæmd, áður en þau fyllast, og sorpið flutt burt. Hreppsnefnd getur látið annast brottflutninginn.

93
21. ágúst

23. gr.

Heilbrigðisnefnd ákveður, hvert sorp skuli flytja. Skal þannig gengið frá því svæði, að ekki geti lagt þaðan óþef eða annar óþrifnaður borizt þaðan til manna-byggða.

V. KAFLI

Um íbúðir.

24. gr.

Um íbúðarhúsnaði fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni.

25. gr.

Héraðslæknir og heilbrigðisnefnd skulu hafa sérstaka gát á þeim íbúðum og íbúðarherbergjum, sem ástæða er til að ætla, að fullnægi ekki nauðsynlegum heilbrigðiskröfum. Getur heilbrigðisnefnd krafizt viðgerða á íbúðum og íbúðarherbergjum, sem ábótavant er, og bannað þau híbýli, sem hún telur óhæf til íbúðar, að einhverju leyti eða öllu. Ef gallar eru ekki bættir innan til tekins tíma, skal með þriggja mánaða fyrirvara senda skriflega tilkynningu um bannið til húseiganda og leigjanda hvernar íbúðar (íbúðarherbergis), enda skal miða við 14. maí eða 1. október næst á eftir, nema svo bráðra aðgerða sé þörf, að framkvæmdir megi ekki dragast.

26. gr.

Húseigendum er skylt að halda húsum sínum hreinum utan sem innan. Bárujárn skal mála svo oft, að vel sé varið fyrir ryði.

VI. KAFLI

Um veggjalýs, kakalakka, rottur og önnur meindýr.

27. gr.

Húsráðendum er skylt að tilkynna heilbrigðisnefnd, ef vart verður meindýra í húsum þeirra, hvort sem þau eru notuð til íbúðar, geymslu eða hvers konar rekstrar.

Óheimilt er að leigja íbúðir, þar sem meindýra verður vart, fyrr en þau hafa verið upprætt. Enginn má flytja úr þess háttar íbúð í aðra, nema gerðar séu ráðstafanir, er heilbrigðisnefnd metur gildar, til þess að meindýr berist ekki með honum.

28. gr.

Húsráðendur skulu þegar í stað, er vart verður við rottur eða mýs, tilkynna það heilbrigðisnefnd, sem sér um útrýmingu þeirra.

VII. KAFLI

Um vinnustöðvar iðju-, iðnaðar- og verkafólks.

29. gr.

Um vinnustöðvar iðju-, iðnaðar- og verkafólks og tilhögun á þeim, er lýtur að þrifnaðar- og hollustuháttum, fer eftir almennum lögum og reglum, sem gilda um það efni á hverjum tíma. (Sbr. lög nr. 23 1. febr. 1952).

93

21. ágúst

Heilbrigðisnefnd skal hafa eftirlit með vinnustöðum. Getur hún krafist lagfæringar á því, sem á skortir, að gildandi lögum og reglugerðum sé framfylgt.

30. gr.

31. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa eftirlit með hollustuháttum í lesstofum og skrifstofum, sem ekki teljast íbúðir, svo og hvers konar húsnæði, sem notað er til afgreiðslu, verzlunar eða þvilíkra starfa.

VIII. KAFLI

Geymsla söluvarnings.

32. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa eftirlit með geymslu á vörum, einkum neyzlu- og nauðsynjavörum.

33. gr.

Vöruskemmur eða geymslur skulu vera vel loftræstar, rakalausar og rottuheldar.

IX. KAFLI

Um skóla og aðra kennslustaði.

34. gr.

Um skólahúsnæði og heilbrigðiseftirlit með skólum fer eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni.

Umfram það, sem fyrir er mælt í almennum lögum og reglum skal þess gætt, sem greinir í 35., 36., 37. og 38 gr.

35. gr.

Ræsting á skólahúsnæði skal fara fram daglega utan skólatíma, og skulu gólf, borð, bekkir, gluggakistur o. s. frv., rækilega þvegin, en ekki sópuð.

36. gr.

Skólaborð skulu þannig gerð, að auðvelt sé að hreinsa þau. Hvorki mega þau vera sprungin né rifin. Hæð skólaborða skal, eftir því sem unnt er, samsvara hæð nemenda.

37. gr.

Enginn kennari, nemandi eða starfsmaður, sem haldinn er næmum sjúkdómi, óværu eða öðrum óþrifakvilla, má sækja skóla. Verði einhver slíks var, skal hann þegar tilkynna það skólastjóra, sem ber ábyrgð á, að viðkomandi láti skólalækni rannsaka sig. Skólalæknir gerir ráðstafanir til varnar gegn útbreiðslu sýkinnar og til lækningar hinum sjúka.

38. gr.

Skóla eða kennslustofu má ekki hafa til annars en kennslu, nema með leyfi heilbrigðisnefndar, enda sé þá fylgt fyrirmælum hennar og kröfum um ræstingu.

X. KAFLI

Um lækningastofur og aðrar heilbrigðisstofnanir.

39. gr.

Lækningastofur skulu vera nægilega rúmgóðar og þannig gengið frá gólfi og veggjum, að auðvelt sé að ræsta þær. Í biðstofu skulu vera hæfilega mörg sæti og snagar fyrir yfirhafnir.

Að öðru leyti skal farið eftir almennum lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni.

93

21. ágúst

XI. KAFLI

Um gistihús, matsölur og aðra veitingastaði.

40. gr.

Gistihús er hvert það hús eða húshluti, þar sem menn dveljast nætursakir fyrir borgun.

Svefnherbergi í gistihúsum mega ekki vera minni en svo, að 8 m³ loftrými komi á hvern gest.

Sængurfatnaður skal ætíð vera þokkalegur, heill, hreinn og laus við ólykt. Ávallt skal skipta á rúmfatnaði, áður en nýjum gesti er vísað til sængur. Gestir skulu hafa aðgang að baði og salerni. Ávallt skal þess gætt, að salerni, handlaugar og bað séu í fyllsta lagi og hreinlætis skal gætt í hvívetna við ræstingu þeirra.

41. gr.

Lofthæð veitingastofu skal vera a. m. k. 2.5 m og hverjum gesti skal ætla a. m. k. 1.5 m² gólfplöt. Ekki má vera innangengt milli veitingastofu og herbergja, sem rekstrinum er óviðkomandi.

42. gr.

Á veitingahúsum, þar sem heitir réttir eða drykkir eru framreiddir skal vera sérstakt eldhús með fullkomnum tækjum til matreiðslu, uppþvottar og sótthreinsunar. Í eldhúsum skulu vera vélknúin loftræstingataeki, ef þurfa þykir.

Rétti, sem ekki er neytt innan 4 klst. frá matreiðslu skal geyma í kælskápum, þar sem hiti er undir 5° C. Þetta gildir þó ekki um heita rétti, sem geyma á í minnst 60° hita, unz þeirra er neytt.

43. gr.

Ekki má bera gestum skörðótt eða sprungin matar- eða drykkjarilát, og matreiðslu- og uppþvottataeki skulu heil. Ílát og borðbúnað skal þvo úr heitu sápuvatni og sjóða eða sótthreinsa í hæfilega virkum sótthreinsunarlegi hverju sinni eftir notkun, og þurrkur, og þvottakústa skal sjóða iðulega. Borðdúkar skulu heilir og hreinir. Dúklaus borð skal þvo hverju sinni eftir notkun. Búr, hillur og þess konar, ber að þvo einu sinni í viku hið minnsta.

Í veitingastofu má ekkert geyma, sem ekki er ætlað til daglegra nota.

44. gr.

Herbergi, sem sjúkur maður hefur legið í, ber að sótthreinsa, áður en það er notað að nýju, nema héraðslæknir telji óþarft. Sama máli gegnir um rúmfatnað og aðra muni, sem hinn sjúki hefur notað.

45. gr.

Starfsfólk má ekki vera haldið næmum sjúkdómi; það skal og hafa heilt hörund og vera hreinlegt í klæðaburði og umgengni.

XII. KAFLI

Um kirkjur og önnur samkomuhús.

46. gr.

Veggir, gólf og loft í kirkjum og öðrum samkomuhúsum skal þannig gert, að auðvelt sé að halda því hreinu. Vélknúin loftræstingartæki skulu sett þar, sem heilbrigðisnefnd telur slíks þörf.

93

21. ágúst

47. gr.

Í kirkjum og samkomuhúsum skal vera greiður aðgangur að handlaugum, rennandi drykkjarvatni og nægilega mörgum vatnssalernum.
Salerni skulu aðgreind fyrir konur og karla.

XIII. KAFLI

Um meðferð og sölu matvæla og annarrar neyzluvöru.

A. Almenn ákvæði.

48. gr.

Um meðferð og sölu matvöru og annarrar neyzluvöru fer eftir lögum og reglum, sem á hverjum tíma gilda um það efni.

49. gr.

Allar matvæla- og neyzluvörubúðir skulu háðar eftirliti heilbrigðisnefndar, og er óheimilt að setja slíkar búðir á stofn, nema leyfi hennar komi til.

50. gr.

Gera skal sérstakar ráðstafanir til að gera matvælabúðir og matvælageymslur músa- og rottuheldar, svo og til að eyða þar flugum og öðrum meindýrum.

51. gr.

Afgreiðslufólk í matvæla- og neyzluvörubúðum skal háð heilbrigðiseftirliti, og skal það ganga undir rannsókn a. m. k. einu sinni á ári.

52. gr.

Ekki má handfjatla matvöru óumbúna, en nota til þess gaffla, skeiðar eða tengur.

53. gr.

Til umbúða um matvöru skal hafa hreinan umbúðapappír eða annað, sem jafngildir því.

B. Mjólk og mjólkurvörur.

54. gr.

Heilbrigðisnefnd er heimilt, ef aðstæður eru fyrir hendi að krefjast þess, að einungis sé seld gerilsneydd mjólk á samþykktarsvæðinu, svo og að mjólk sé einungis seld í mjólkurbúðum.

55. gr.

Heimilt er að selja ógerilsneydda mjólk milliliðalaust, ef framleiðendur fylgja í einu og öllu fyrirmælum gildandi laga og reglugerða um það efni (sbr. reglugerð frá 4. sept. 1953 um mjólk og mjólkurvörur).

56. gr.

Að öðru leyti skal um meðferð mjólkur fara eftir gildandi lögum um það efni.

C. Um rjómais og mjólkurís.

57. gr.

Hvers konar blanda, sem notuð er í ísfrauð, skal gerilsneydd.

58. gr.

Fitumagn rjómaíss skal vera minnst 15% og fitumagn mjólkuríss minnst 6%. 21. ágúst

Öll tæki og efni til rjómaísgerðar, svo og húsnæði þar að lútandi, skulu svara ströngustu kröfum um hreinlæti.

93

D. Brauðgerðarhús, brauðbúðir og heimabakstur.

59. gr.

Um brauðgerðarhús, brauðbúðir og bakstur fer eftir almennum lögum.

60. gr.

Í brauðbúðum eða öðrum búðum, sem annast dreifingu á brauði, skulu vörurnar geymdar í luktum skápum. Aldrei má geyma brauð óvarin á afgreiðsluborði eða í hillum. Brauð skulu afgreidd í hreinlegum umbúðum, og forðast skal að handfjatla þau óumbúin.

61. gr.

Sala á heimabökuðum brauðum er því aðeins heimil, að leyfi heilbrigðisnefndar komi til.

62. gr.

Brauðvöru má aldrei hafa til sölu á strætum eða gatnamótum né ganga með hana milli húsa í framboðsskyni.

Brauðvöru má ekki flytja milli brauðgerðarhúsa eða búða, nema í hreinlegum, lokuðum og rykheldum kössum.

E. Um meðferð og sölu á kjöti.

63. gr.

Um slátrun og meðferð á kjötvöru fer eftir almennum lögum og reglum um það efni. Óheimilt er að slátra dýrum á almannafæri inni í þorpinu. Öllum dýrum skal slátra í slátruhúsi eða öðrum þeim stað, sem heilbrigðisnefnd samþykkir.

64. gr.

Heilbrigðisnefnd getur lagt bann við, þegar aðstæður eru fyrir hendi, að kjöt sé selt annars staðar en í kjötbúð.

65. gr.

Gæta skal ýtrasta hreinlætis við öll tæki varðandi kjötsölu. Kæliklefi skal vera í hverri búð, sem annast kjötsölu.

F. Um meðferð og sölu á fiski.

66. gr.

Heilbrigðisnefnd getur, þegar aðstæður eru fyrir hendi, krafizt þess, að verzlunarþær, sem verzla með fisk, geri það einungis í fiskbúðum, sem hlotið hafa viðurkenningu hennar. Skulu þá gilda um þær reglur, sem heilbrigðisnefnd setur.

67. gr.

Heimilt er sjómönnum að selja eigin afla á lendingarstað eða úr vögnum. Við götusölu skal nota hreinlega, málaða vagna. Hverjum vagni skal fylgja lokað ilát undir úrgang.

68. gr.

Ekki má selja óhreinan eða slorugan fisk til neyzlu, ekki heldur marinn fisk eða illa útlitandi. Skal jafnan vera við höndina ker eða rennandi vatn til þvotta, þar sem fisksala fer fram.

93

21. ágúst

Frá 1. maí til septemberloka má ekki selja óslægðan fisk, og aldrei má selja fisk, sem ekki hefur verið slægður, áður en sólarhringur er liðinn frá því, að hann veiddist.

69. gr.

G. Um meðferð og sölu annarrar neyzluvöru.

70. gr.

Kornvöru, kex, sykur og aðra neyzluvöru, sem ekki gilda sérstök ákvæði um í samþykkt þessari, og vegin er og mæld jafnóðum og sala fer fram, skal geyma í vel luktum skúffum eða ílátum, sem aldrei mega standa opin. Smjör, smjörlíki og ost skal geyma í luktum glerskápum.

XIV. KAFLI

Um eftirlit með skipum, bátum og bifreiðum.

71. gr.

Um eftirlit með skipum og bátum fer eftir almennum lögum og reglum um það efni. (Sbr. lög nr. 50 31. júlí 1958, um eftirlit með skipum, reglugerð nr. 11 20. janúar 1953, um eftirlit með skipum og öryggi þeirra, sóttvarnarlög nr. 34 12. apríl 1954, og lög nr. 10 19. marz 1958, farsóttalög.)

72. gr.

Vistarverum skipshafnar og farþega, svo og bifreiðum, skal haldið eins hreinum og auðið er. Um meðferð matvæla í skipum og bátum gilda sömu reglur sem á veitingahúsum, eftir því sem við verður komið.

73. gr.

Ekki má flytja með skipum eða bátum sjúklinga með næma sjúkdóma, nema með leyfi héraðslæknis, er hefur um það samráð við landlækni, þegar mikið liggur við.

74. gr.

Ef vart verður meindýra í skipi eða bát, sömuleiðis lúsar, kláða eða annarra óprifa á skipverjum, skal skipstjóri tilkynna það heilbrigðisnefnd þegar í stað, og ber að hlíta fyrirmælum hennar um upprætingu.

75. gr.

Skipstjórar og útgerðarmenn, bifreiðarstjórar og eigendur bifreiða, bera ábyrgð á, að farið sé eftir fyrirmælum héraðslæknis og heilbrigðisnefndar um allt, er lýtur að þrifnaði, sóttvörnum og heilsugæzlu í skipum, bátum og bifreiðum. Kyrrsetja má skip og taka bifreið úr umferð, ef brotið er í bága við fyrirmæli héraðslæknis eða heilbrigðisnefndar.

XV. KAFLI

Um vistarverur handtekinna manna.

76. gr.

Heilbrigðisnefnd sker úr um allt, er varðar hollustuhætti húsakynna þeirra, sem um ræðir í þessum kafla.

77. gr.

Gæta skal fyllsta hreinlætis, þvo gólf daglega, á meðan klefi er í notkun, og jafnan milli mannaskipta. Séð skal fyrir nægum hita og góðri loftræstingu.

78. gr.

Ef grunur leikur á, að maður haldinn næmum sjúkdómi eða óþrifakvilla hafi verið vistaður í fangaklefa, skal gera sérstakar ráðstafanir til hreinsunar herbergis og rúmfatnaðar samkvæmt fyrirmælum héraðslæknis.

93

21. ágúst

XVI. KAFLI

Um kirkjugarða, líkhús og líkgeymslur.

79. gr.

Um kirkjugarða og meðferð líka fer eftir almennum lögum og reglugerðum um það efni. (Sbr. lög nr. 64 23. júní 1932, reglugerðar nr. 83 25. júlí 1934, hvort tveggja um kirkjugarða, lög nr. 42 10. nóv. 1913 og reglugerð nr. 24 1. apríl 1936, hvort tveggja um mannskaðaskýrslur og rannsókn á fundnum líkum, lög nr. 10 19. marz 1958, farsóttalög.)

80. gr.

Vatnsból mega ekki vera nær kirkjugarði en 200 metra, og því aðeins svo nærri, að jarðvegi halli ekki að vatnsbólínu.

81. gr.

Líkhús skulu vera úr steinsteypu og þannig gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum. Gluggar skulu vita í norður. Rás skal úr gólfi niður í holræsi. Í líkhúsi skal vera rennandi vatn og handlaugar. Líkhús skulu þrífín svo oft sem þurfa þykir og ávallt eftir að lík hefur staðið þar uppi ókistulagt. Leita skal fyrir mæla héraðslæknis um sóttthreinsun, ef í líkhúsi hefur verið geymt lík manns, sem dáið hefur úr næmum sjúkdómi.

82. gr.

Héraðslæknir getur mælt svo fyrir að lík manns, sem dáið hefur úr næmum sjúkdómi, skuli kistulagt þegar í stað og flutt í líkhús.

83. gr.

Fundin eða sjórekin lík skal ætíð flytja í líkhús þegar að lokinni lögskipaðri mannskaðarannsókn.

XVII. KAFLI

Um peningshús, gripahald o. fl.

84. gr.

Þeir sem stunda kvikfjárrækt innan samþykktarsvæðisins, skulu háðir eftirliti heilbrigðisnefndar og hlíta fyrirmælum hennar.

85. gr.

Ekki má reisa ný peningshús eða áburðargeymslur eða láta fara fram höfuðviðgerð á slíku mannvirki á samþykktarsvæðinu, nema með samþykki heilbrigðisnefndar. Óheimilt er að reisa gripahús á íbúðarlóðum.

86. gr.

Búpening má ekki hafa í sama húsi og mannaíbúð.

87. gr.

Peningshús skulu vera björt og loftgóð, gólf og flór úr steinsteypu, og húsið að öðru leyti þannig gert, að auðvelt sé að hreinsa það. Peningshús skulu kólkuð eða þrífín viðlíka vel að innan a. m. k. einu sinni á ári.

- 93** Gengið skal þannig frá haughúsum og safngryfjum, að ekki berist frá þeim
 21. ágúst ódaunn eða óhreinindi til mannaþustaða eða á almannafæri, og að mönnum eða dýrum stafi ekki hætta af, þótt yfir þau sé gengið.

88. gr.

Loðdýr eða tamda fugla má ekki hafa á samþykktarsvæðinu, nema í heldri girðingu og heilbrigðisnefnd veiti samþykki til.

89. gr.

Hundahald er bannað á samþykktarsvæðinu. Þó getur oddviti að fengnu leyfi heilbrigðisnefndar leyft mönnum, sem stunda búrekstur utan þorpsins, að hafa smalahunda.

90. gr.

Eigendur búpenings eru skyldir að gæta þess, að gripir þeirra gangi ekki gæzlausir innan þorpsins.

XVIII. KAFLI

Lokaatriði.

91. gr.

Sveitarstjórn skal ætíð leita umsagnar heilbrigðisnefndar um hvers konar ráðstafanir og framkvæmdir, er að heilbrigðismálum lúta.

92. gr.

Ef einhver vanrækir að vinna verk, er heilbrigðisnefnd hefur mælt fyrir um samkvæmt samþykkt þessari, er nefndinni heimilt að láta vinna það á kostnað hans. Skal þá greiða kostnaðinn úr sveitarsjóði til bráðabirgða, en innheimta síðan hjá hlutaðeiganda með lögtaki, ef þörf krefur.

93. gr.

Ef einhver brýtur ákvæði samþykktar þessarar eða vanrækir að hlýðnast í tæka tíð fyrir mælum heilbrigðisnefndar samkvæmt samþykktinni, skal hann sæta sektum allt að 5000.00 krónum, nema þyngri refsing liggji við að lögum, og rennur sektarféð í sveitarsjóð.

94. gr.

Með mál, er rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið að hætti opinberra mála.

95. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi jafnskjótt og hún hefur verið birt í Stjórnartíðindum. Jafnframt er úr gildi felld heilbrigðissamþykkt nr. 85 24. júní 1912 fyrir Hofsós og Grafaróskauptún í Skagafjarðarsýslu.

Samkvæmt lögum nr. 35 12. febrúar 1940, um heilbrigðisnefndir og heilbrigðissamþykktir, er hér með eftir tillögum landlæknis staðfest framanrituð heilbrigðissamþykkt fyrir Hofsóshrepp, er hreppsnefndin hefur samþykkt.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 21. ágúst 1961.

F. h. r.

Baldur Möller.

Ólafur W. Stefánsson.